

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1995-1996 (*)

10 JUNI 1996

WETSVOORSTEL

**betreffende de schadevergoeding van
de Belgen die in het buitenland
het slachtoffer van oorlogen of
onlusten zijn geworden**

(Ingediend door de heren Jacques Simonet,
Louis Michel en Didier Reynders)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De gebeurtenissen die Midden-Afrika nu al vijf jaar teisteren, tonen duidelijk de hoogst onzekere toestand van onze ontwikkelingshulpverleners aan. De meesten van onze geëvacueerde landgenoten zagen zich verplicht hun bezittingen achter te laten bij hun overhaast vertrek. Veel kapitaal is aldus verloren gegaan. We kunnen er echter niet omheen dat de vergoeding voor die verliezen heel gering was, vooral omdat de Belgische overheid geen wettelijke grond heeft om schadevergoedingen uit te betalen aan landgenoten die in het buitenland het slachtoffer van oorlogen of onlusten zijn geworden. Dit wetsvoorstel strekt er derhalve toe die leemte weg te werken.

Het door dit voorstel ingestelde recht mag geenszins worden gezien in samenhang met enige verantwoordelijkheid van de Belgische Staat inzake gebeurtenissen die tot schadegevallen kunnen leiden. Het uitgangspunt als behoort de Staat vergoedingen uit te keren voor schadegevallen waaraan hij helemaal vreemd is, wordt integendeel ingegeven door een bepaalde opvatting over nationale solidariteit.

(*) Tweede zitting van de 49e zittingsperiode.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1995-1996 (*)

10 JUIN 1996

PROPOSITION DE LOI

**relative à l'indemnisation
des Belges victimes à
l'étranger de guerres
ou d'émeutes**

(Déposée par MM. Jacques Simonet,
Louis Michel et Didier Reynders)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les événements qui ont secoué l'Afrique centrale depuis cinq ans ont montré combien le sort de nos coopérants est aléatoire. La plupart de nos ressortissants évacués ont été contraints, dans la précipitation, d'abandonner leurs biens sur place. Des sommes importantes ont ainsi été perdues. Or, force est de constater que les dédommagements ont été dérisoires, essentiellement en raison de l'absence de base légale permettant aux pouvoirs publics belges d'indemniser nos ressortissants victimes de guerres ou d'émeutes à l'étranger. La présente proposition de loi tend à pallier cette lacune.

Le droit consacré par la présente proposition ne résulte aucunement d'une quelconque responsabilité de l'Etat belge dans les événements générateurs des dommages. Au contraire, l'idée selon laquelle l'Etat devrait indemniser les dommages auxquels il est totalement étranger ressortit à une certaine conception de la solidarité nationale. Tel est le seul fondement du droit à l'intervention financière de l'Etat.

(*) Deuxième session de la 49e législature.

Het recht op een financiële tegemoetkoming van de Staat is enkel en alleen op dat uitgangspunt gebaseerd. De schadevergoeding dient derhalve als een gift te worden beschouwd en kan slechts een beperkte draagwijdte hebben.

Dit wetsvoorstel heeft alleen betrekking op de vergoeding van schade die aan goederen werd toegebracht. De door personen opgelopen schade komt niet in aanmerking.

Zowel in de toelichting als in het beschikkend gedeelte wordt dit wetsvoorstel in ruime mate ingegeven door (de parlementaire voorbereiding van) de bijzondere wetten die een objectieve aansprakelijkheid van de overheid hebben ingesteld, op grond van solidariteitsoverwegingen of in gevallen die nauw aanleunen bij het vraagstuk van Belgen die in het buitenland het slachtoffer van oorlogen of onlusten zijn geworden. Het betreft vooral volgende wetten :

- de wet van 19 mei 1948 houdende oprichting van een Zelfstandige Kas voor Oorlogsschade;
- de wet van 14 april 1965 tot regeling van de financiële staatstussenkomst wegens schade aan private goederen veroorzaakt in verband met de overgang van de Democratische Republiek Kongo tot de onafhankelijkheid;
- de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet bepaalt artikel 1 dat het voorstel een aangelegenheid regelt als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

TITEL I

Financiële tegemoetkoming van de Staat

HOOFDSTUK I

Vergoedbare schade

Art. 2

Wat de definitie van vergoedbare schade betreft, sluit het wetsvoorstel aan bij de principes die inzake het herstel van oorlogsschade werden aanvaard.

De schadevergoeding wordt beperkt tot de rechtstreekse, materiële en zekere schade. Het begrip rechtstreekse schade impliceert dat er een oorzake-lijk verband bestaat tussen het schadefeit en de schade zelf; schade die aan een handeling van het slachtoffer of van een derde is toe te schrijven, dan wel aan

Par conséquent, le dédommagement revêt le caractère d'une libéralité et ne peut avoir qu'une portée restreinte.

La présente proposition concerne l'indemnisation des dommages causés aux biens, et non celle des dommages causés aux personnes.

Tant dans son dispositif que dans ses développements, elle s'inspire largement des lois particulières — et des travaux préparatoires de ces lois particulières — édictant une responsabilité objective des pouvoirs publics dans un esprit de solidarité ou dans des cas assez proches de la problématique de nationaux victimes à l'étranger de faits de guerre et principalement :

- la loi du 19 mai 1948 créant une caisse autonome des dommages de guerres;
- la loi du 14 avril 1965 organisant une intervention financière de l'Etat du chef des dommages causés aux biens privés en relation avec l'accession de la République démocratique du Congo à l'indépendance;
- la loi du 12 juillet 1976 relative à la réparation de certains dommages causés à des biens privés par des calamités naturelles.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, l'article premier précise que la proposition règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

TITRE Ier

De l'intervention financière de l'Etat

CHAPITRE Ier

Des dommages indemnissables

Art. 2

Pour la définition des dommages indemnissables, la proposition s'aligne sur les principes admis en matière de réparation des dommages de guerre.

L'indemnisation est limitée aux dommages directs, matériels et certains. La notion de dommage direct implique un lien de causalité entre le fait dommageable et le dommage. Elle exclut les dommages résultant du fait de la victime, du fait d'un tiers ou du cas fortuit. La notion de dommage matériel

het toeval is te wijten, wordt derhalve uitgesloten. Het begrip materiële schade houdt in dat elke morele schade buiten beschouwing wordt gelaten. Tot slot moet het om zekere schade gaan, in tegenstelling tot eventuele of hypothetische nadelen. Om in aanmerking te komen voor schadevergoeding moet de schade zijn geleden op het grondgebied van een Staat die geen lid is van de Europese Unie, gelet op het feit dat de EU-Lid-Staten steeds meer naar elkaar toegroeien.

Art. 3

Voor de opsomming van wat als schadefeit kan worden beschouwd, wordt teruggerepen naar artikel 2 van de wet van 14 april 1965 tot regeling van de financiële staatstussenkomst wegens schade aan private goederen veroorzaakt in verband met de overgang van de Democratische Republiek Kongo tot de onafhankelijkheid.

De schade feiten zijn het gevolg van ernstige verstoringen van de openbare orde die verband houden met oorlogsfeiten of onlusten.

HOOFDSTUK II

Bepalingen tot regeling van de vergoeding

Afdeling 1

Rechthebbers

Art. 4

§ 1. Deze paragraaf bevat een algemeen aanvaard principe inzake herstel van schade. Het recht op schadevergoeding heeft betrekking op het vermogen van het slachtoffer op de dag van het schadegeval. Dit maakt het mogelijk de rechten van de partijen te regelen overeenkomstig het burgerlijk recht.

§ 2. Strikt genomen zou de schadevergoeding niet mogen worden toegekend aan de huurder of de persoon die over het goed beschikt, maar aan de eigenaar. Net als in de wetgeving inzake herstel van oorlogsschade is het evenwel mogelijk de koper als eigenaar te beschouwen op de dag zelf van het schadegeval, mits hij werkelijk over het goed beschikt.

Art. 5

De opzet van de wet impliceert dat het voordeel ervan voorbehouden moet blijven tot de personen van Belgische nationaliteit; het recht op schadevergoeding berust immers op de wil om precies die nationale solidariteit te doen spelen.

écarte la prise en compte de tout dommage moral. Les dommages doivent être certains, par opposition à des préjudices éventuels ou hypothétiques. Pour être indemnisable, le dommage doit être survenu sur le territoire d'un Etat non membre de l'Union européenne, compte tenu de l'intégration croissante des pays membres de l'UE.

Art. 3

L'énumération des faits susceptibles d'être considérés comme dommageables s'inspire de celle de l'article 2 de la loi du 14 avril 1965 organisant une intervention financière de l'Etat du chef de dommages causés aux biens privés en relation avec l'accession de la République démocratique du Congo à l'indépendance.

Les faits dommageables découlent de troubles graves de l'ordre public liés à des faits de guerre ou d'émeute.

CHAPITRE II

Dispositions réglant l'indemnisation

Section 1re

Bénéficiaires

Art. 4

§ 1er. Ce paragraphe énonce un principe établi en matière de réparation de dommages. Le droit à l'indemnisation est replacé dans le patrimoine de la victime au jour du dommage, ce qui permet de régler les droits des parties conformément au droit civil.

§ 2. Dans la rigueur des principes, l'indemnité devrait être accordée non au locataire ou à la personne qui dispose du bien mais au propriétaire. Comme dans la législation relative aux dommages de guerre, il est toutefois possible de considérer l'acheteur comme propriétaire au jour du sinistre dans la mesure où il dispose réellement du bien.

Art. 5

L'économie de la loi implique d'en limiter le bénéfice aux personnes de nationalité belge : c'est dans un souci de solidarité nationale qu'un droit à indemnisation est accordé.

De nationaliteitsvoorwaarde moet zijn vervuld op de dag van het schadegeval, met inachtneming van het principe dat het recht op schadevergoeding terugwerkende kracht heeft (zie artikel 4).

Het recht op schadevergoeding is voorbehouden aan verblijfhouders.

Het begrip nationale solidariteit dat aan het voorstel ten grondslag ligt, alsmede het feit dat de Staat maar over beperkte middelen beschikt, gebieden dat het voordeel van de schadevergoeding voorbehouden blijft aan natuurlijke personen. Mochten ook rechtspersonen worden vergoed, inzonderheid kapitaalvennootschappen, dan wordt afgeweken van de *ratio legis* en zouden de financiële mogelijkheden van de Staat dra volstrekt ontoereikend blijken.

Billijkheidshalve moet evenwel een uitzondering worden gemaakt voor de kleine ondernemingen die als personenvennootschappen voor koophandel zijn opgericht, doorgaans om familiale belangen in gemeenschap te brengen. Die ondernemingen zullen worden vergoed in verhouding tot de aandelen die Belgen daadwerkelijk in de vennootschap hebben.

Ten slotte lijkt het redelijk dat de vzw's waarvan de activiteiten bijzondere aandacht verdienen ook tot de rechthebbenden zouden worden gerekend, mits ze aan een aantal voorwaarden voldoen.

Art. 6

Het is niet meer dan billijk dat de personen die op enigerlei wijze hebben deelgenomen aan de onlusten, worden uitgesloten van het voordeel van deze wet.

Art. 7

De financiële tegemoetkoming voor de goederen die tot een huwelijksgemeenschap behoren, wordt beperkt tot de helft wanneer een der echtgenoten niet voldoet aan de bij artikel 5 bepaalde voorwaarden.

In geval een der echtgenoten op grond van artikel 6 wordt uitgesloten, geldt de uitsluiting voor de hele huwelijksgemeenschap omdat die wordt verondersteld door de handelwijze van een van de partners gebonden te zijn. Het ware overigens onbillijk dat de schuldige echtgenoot baat zou hebben bij een gedeeltelijke schadevergoeding die aan de huwelijksgemeenschap zou worden toegekend.

Afdeling 2

Vergoedbare goederen

Art. 8

§ 1. Deze paragraaf geeft een opsomming van de categorieën van goederen die voor financiële schadevergoeding in aanmerking komen.

La condition de nationalité doit être réalisée au jour du dommage, en application du principe de rétroactivité du droit à l'indemnisation (cf. article 4).

Le droit à l'indemnisation est réservé aux résidents.

La notion de solidarité nationale, qui constitue la base de la proposition, de même que la limitation des moyens financiers de l'Etat, commandent de réserver le bénéfice de l'indemnisation aux seules personnes physiques. L'indemnisation des personnes morales, en particulier celle des sociétés de capitaux, s'écarterait de la *ratio legis* et rendrait rapidement les disponibilités financières de l'Etat largement insuffisantes.

Une exception s'impose toutefois, en équité, au profit des petites entreprises constituées sous la forme de sociétés commerciales de personnes, et le plus souvent créées en vue de la mise en commun d'intérêts familiaux. Ces entreprises seront indemnisées à concurrence des intérêts qu'y détiennent effectivement des Belges.

Enfin, il paraît équitable que les ASBL dont les activités sont particulièrement dignes d'intérêt soient admises au nombre des bénéficiaires moyennant quelques conditions.

Art. 6

Exclure du bénéfice de la loi ceux qui ont participé d'une quelconque manière aux troubles relève de l'équité la plus élémentaire.

Art. 7

L'intervention financière afférente aux biens d'une communauté conjugale est réduite de moitié si l'un des époux ne satisfait pas aux conditions de l'article 5.

Lorsque l'exclusion d'un époux est fondée sur l'article 6, elle frappe toute la communauté, qui est censée avoir été engagée par les agissements d'un de ses membres. Il ne serait d'ailleurs pas équitable de permettre à l'époux coupable de profiter de l'indemnisation partielle qui reviendrait à la communauté.

Section 2

Biens indemnissables

Art. 8

§ 1er. Ce paragraphe énumère les catégories de biens qui peuvent donner lieu à indemnisation financière.

De schade moet zijn aangericht aan lichamelijke goederen, overeenkomstig de inzake herstel van oorlogsschade algemeen aanvaarde principes.

Onder « onroerende goederen » moet worden verstaan de onroerende goederen van nature of door bestemming.

Onder « vertrekken die tot hoofdwoning dienen » moet worden verstaan alle niet-onroerende goederen die een gezin gewoonlijk tot huisvesting dienen.

§ 2. Deze paragraaf geeft een opsomming van de goederen die op grond van het principe van nationale solidariteit terecht worden uitgesloten.

Afdeling 3

Vaststelling van de financiële tegemoetkoming van de Staat

Art. 9

Dit artikel regelt de raming van de schade.

Onder « waarde van de goederen » moet de verkoopwaarde worden verstaan.

De nadere regels inzake de raming van de schade zullen bij koninklijk besluit worden vastgesteld; in dat verband bestaan precedenten, met name het koninklijk besluit van 19 juli 1966 dat uitvoering geeft aan voornoemde wet van 14 april 1965.

Die koninklijke besluiten zullen in ruime mate forfaitaire ramingsmethodes instellen aangezien controle ter plaatse uitermate moeilijk uit te voeren zal zijn. Dergelijke controles zijn wel mogelijk bij natuurrampen; ook voor het herstel van oorlogsschade werden dergelijke controles verricht.

Art. 10

Dit artikel legt de principes vast voor de berekening van de financiële tegemoetkoming van de Staat.

De schadevergoeding hangt vanzelfsprekend samen met de financiële draagkracht van de Staat en met het streven naar een correcte verdelende rechtvaardigheid.

§ 1. De beste regeling is die welke niet alleen rekening houdt met de beginselen van solidariteit en billijkheid, maar ook voorziet in een gemakkelijke toepassing ervan; een en ander stond ook voorop in de wetgeving betreffende de in Kongo opgelopen schade of in de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen. Zo moet :

— elke betrokkene een algemene vermindering dragen, die als vrijstelling geldt voor de schade van geringe omvang;

— worden voorzien in een trapsgewijze schadevergoeding, afhankelijk van het bedrag van de gele-

Les dommages doivent affecter des biens corporels, conformément aux principes admis en matière de réparation des dommages de guerre.

Par « biens immeubles », il faut entendre les immeubles par nature ou par destination.

Par « locaux servant d'habitation principale », il faut entendre tous biens non immeubles constituant le logement habituel d'un ménage.

§ 2. Le paragraphe 2 énumère les biens dont l'exclusion se justifie par le principe de solidarité nationale.

Section 3

Fixation de l'intervention financière de l'Etat

Art. 9

Cet article établit la manière dont les dommages sont estimés.

Par valeur des biens, il faut entendre la valeur vénale.

Pour la fixation des modalités d'évaluation des dommages, des arrêtés royaux fixeront la manière dont l'estimation doit se faire (Il existe des précédents à cet égard : notamment l'arrêté royal du 19 juillet 1966, dans le cadre de la loi du 14 avril 1965 précitée).

Les arrêtés royaux instaureront dans une large mesure des méthodes d'estimation forfaitaires, le contrôle sur place s'avérant bien entendu particulièrement difficile (au contraire de ce qu'il est possible de faire en matière de calamités ou de ce qui fut réalisé en matière de dommages de guerre).

Art. 10

Cet article pose les principes de calcul de l'intervention financière de l'Etat.

L'indemnisation est nécessairement conditionnée par les moyens financiers de l'Etat et par le souci d'une saine justice distributive.

§ 1er. Comme dans la législation relative aux dommages subis au Congo ou dans la loi du 12 juillet 1976 relative à la répartition des dommages causés par des calamités naturelles, le système qui concilie le mieux à la fois les principes de solidarité et d'équité et une application aisée consiste :

— d'une part, à faire supporter par chaque intéressé un abattement général qui élimine, au titre de franchise, les préjudices de minime importance;

— d'autre part, à graduer l'indemnisation en fonction du montant des dommages, par application

den schade. Er kan worden gewerkt met afnemende coëfficiënten, die verschillen naar gelang van de schijven van de geleden schade, zodat de personen die het meest aandacht verdienen, dus zij voor wie de schade het niveau bereikt van kleine of middelgrote vermogens, een zo ruim mogelijke schadevergoeding ontvangen. Het gedeelte dat ten laste komt van de getroffen personen mag in dergelijke gevallen wellicht niet te hoog liggen omdat ze er anders financieel niet meer bovenop komen.

Voor heel grote schadebedragen moet de solidariteit omgekeerd evenredig zijn met het bedrag in kwestie.

§ 2. Doorgaans voorziet een wet tot regeling van de schadevergoeding in een verhoging van de vergoedingen.

§ 3. Het opzet van de wet bepaalt dat de financiële tegemoetkoming van de Staat slechts wordt toegekend in de mate dat geen andere bronnen van de openbare of de particuliere sector de getroffen personen hebben vergoed voor de geleden schade.

Gelet op de moeilijkheden die een privé-persoon kan ondervinden om een schuldvordering te innen, wordt de aftrekbaarheid beperkt tot de betaalde bedragen, waarbij de nog verschuldigde bedragen niet in aanmerking komen.

§ 4. Het ware onbillijk de vrijstelling op elk van beide vermogens van een echtpaar op te leggen, ongeacht het huwelijksvermogensstelsel van de echtgenoten. Mocht die regel worden toegepast, dan zou een gezin dat schade heeft geleden aan goederen eigen aan elk van de echtgenoten en aan gemeenschapsgoederen alle vergoeding worden ontzegd tot een bedrag van 60 000 frank (namelijk 20 000 frank voor de goederen van de echtgenoot, 20 000 frank voor de goederen van de echtgenote plus 20 000 frank voor de gemeenschapsgoederen), ofschoon de goederen van de echtgenoten één gemeenschappelijk geheel vormen. De billijkheid gebiedt derhalve slechts één vermindering toe te passen.

§ 5. Deze paragraaf strekt ertoe het familiaal vermogen dat op de dag van het schadegeval onverdeeld was gebleven, te beschermen. Zonder deze bepaling zouden de getroffen goederen die onverdeeld zijn gebleven, op grond van de vrijstelling immers maar recht geven op een schadevergoeding die steeds kleiner wordt naarmate er meer medeëigenaars zijn. Zo zou een onverdeeld gebleven gebouw met zes medeëigenaars dat voor 120 000 frank schade heeft opgelopen, niet in aanmerking komen voor schadevergoeding ingevolge de toepassing van de vrijstelling van 20 000 frank op elk vermogen.

de coefficients réducteurs, variables par tranche de dommages, et ordonnés de manière à octroyer un dédommagement aussi généreux que possible aux sinistrés apparaissant comme les plus dignes d'intérêt, c'est-à-dire ceux qui ont subi des dommages atteignant le niveau de patrimoine de petite ou de moyenne importance; il est en effet probable que dans ces cas le préjudice laissé à charge des sinistrés ne pourrait représenter une quote-part importante, sans compromettre gravement leurs possibilités de redressement.

Pour les dommages d'un montant très élevé, la solidarité doit intervenir dans une proportion d'autant moindre que ce montant est plus élevé.

§ 2. Il est de règle qu'une législation d'indemnisation prévoit des majorations d'indemnité.

§ 3. L'économie de la loi postule que l'intervention financière de l'Etat n'est accordée que dans la mesure où les préjudiciés n'ont pas été indemnisés par d'autres voies du secteur public ou du secteur privé.

Etant donné les difficultés qu'un particulier peut éprouver à récupérer une créance, la déductibilité est limitée aux sommes payées, sans viser les sommes restant dues.

§ 4. Quel que soit le régime matrimonial des époux, il est injuste d'appliquer la franchise à chacun des patrimoines. L'appliquer aboutirait en effet à priver un ménage sinistré dans des biens propres à chacun des époux et dans des biens communs de toute indemnisation jusqu'à 60 000 francs (soit 20 000 francs pour les biens propres du mari, plus 20 000 francs pour les biens propres de la femme, plus 20 000 francs pour les biens communs), alors que les biens des époux constituent de fait un ensemble communautaire. Aussi l'équité commande-t-elle de n'appliquer qu'un seul abattement.

§ 5. Ce paragraphe vise à protéger les indivisions familiales existant au jour du dommage. Sans cette disposition, les biens sinistrés, lorsqu'ils sont indivis, seraient en effet privés d'indemnisation dans une mesure d'autant plus importante que les indivisions sont plus nombreux, en raison de la franchise. Par exemple un dommage d'un montant de 120 000 francs causé à un immeuble en indivision ne serait pas indemnisable par suite de l'application de la franchise de 20 000 francs à chacun des patrimoines.

HOOFDSTUK III

Procédure

Art. 11

De wet van 14 april 1965 tot regeling van de financiële staatstussenkomst wegens schade aan private goederen veroorzaakt in verband met de overgang van de Democratische Republiek Kongo tot de onafhankelijkheid en de wet van 12 juli 1976 betreffende het herstel van zekere schade veroorzaakt aan private goederen door natuurrampen gaan omstandig in op de regels voor de procedure in haar verschillende stadia.

De Koning zal de procedure bepalen volgens de door die wetten voorgeschreven nadere regels en principes, waarbij Hij rekening kan houden met de evolutie van de administratieve structuren.

TITEL II

Bepalingen tot regeling van de financiering

De bepalingen van dit voorstel die de financiering van het stelsel regelen zijn in ruime mate ontleend aan de regeling die werd ingesteld bij de wet van 1976 betreffende het herstel van schade veroorzaakt door natuurrampen.

De lege lata is het immers de minister van Financiën die via de Nationale Kas voor Rampenschade de schade vergoedt die te wijten is aan natuurrampen, de schade die tijdens de Tweede Wereldoorlog werd veroorzaakt aan particuliere goederen en de schade die in Kongo werd geleden.

Art. 12

Dit artikel bepaalt dat de Nationale Kas voor Rampenschade, een instelling opgericht bij artikel 35, § 1, van voornoemde wet van 12 juli 1976, de uitgaven ten laste neemt en betaalt.

Art. 13

De kern van dit wetsvoorstel is de oprichting bij de Nationale Kas voor Rampenschade van een « Nationaal Vergoedingsfonds voor de Belgen die in het buitenland slachtoffer van oorlogen of onlusten zijn geworden », naast het « Nationaal Fonds voor Algemene Rampen » en het « Nationaal Fonds voor Landbouwrampen ».

CHAPITRE III

De la procédure

Art. 11

La loi du 14 avril 1965 organisant une intervention financière de l'Etat du chef de dommages causés aux biens privés en relation avec l'accession de la République démocratique du Congo ainsi que la loi du 12 juillet 1976 relative à la réparation de certains dommages causés à des biens privés par des calamités naturelles prévoient de manière détaillée les règles de la procédure à ses différents stades.

Le Roi réglera la procédure selon des modalités et des principes analogues à ceux prescrits par ces législations, en pouvant tenir compte de l'évolution des structures administratives.

TITRE II

Dispositions réglant le financement

Les dispositions de la présente proposition réglant le financement du régime sont largement empruntées au mécanisme de la loi de 1976 sur les calamités naturelles.

De lege lata, c'est d'ailleurs le ministre des Finances (Caisse Nationale des Indemnités) qui indemnise les dégâts dus aux calamités naturelles, les dommages aux biens privés causés par la deuxième guerre mondiale et les dommages subis au Congo.

Art. 12

Cet article établit que les dépenses sont prises en charge et liquidées par la Caisse Nationale des Calamités, organisme institué par l'article 35, § 1er, de la loi du 12 juillet 1976 précitée.

Art. 13

L'ouverture auprès de la Caisse Nationale des Calamités d'un « Fonds National d'Indemnisation des Belges victimes à l'étranger de guerres ou d'émeutes », à côté du « Fonds National des Calamités publiques » et du « Fonds National des Calamités agricoles » constitue le cœur de la présente proposition.

Art. 14

Dit artikel regelt de financiering van het fonds. Het Vergoedingsfonds wordt net als het Nationaal Fonds voor Algemene Rampen gestijfd door schenkingen en legaten, de opbrengst van de belegging van zijn bezittingen en de opbrengst van een tranche van de Nationale Loterij. In tegenstelling tot de bij de wet van 12 juli 1976 ingestelde regeling wordt het Vergoedingsfonds evenwel niet gestijfd door voorschotten van de Schatkist of door leningen, noch door toelagen opgenomen in de begroting van Financiën. Sinds de recente hervorming van het begrotingsrecht is het immers niet langer toegestaan nieuwe fondsen te stijven met begrotingskredieten.

TITEL III

Diverse bepalingen

Art. 16

Dit artikel heeft betrekking op de indeplaatsstelling in het recht op financiële tegemoetkoming van de Staat. Deze bepaling wordt ingegeven door de wetten betreffende het herstel van oorlogsschade, respectievelijk schade die in Kongo werd geleden.

Overeenkomstig artikel 14 kan het fonds ook worden gestijfd met de bedragen die de Staat int bij de uitoefening van de indeplaatsstelling.

Art. 14

Cet article règle le financement du Fonds. A l'instar du Fonds des Calamités, le Fonds d'Indemnisation est alimenté par des dons et legs, par le produit du placement de ses avoirs et par le bénéfice d'une tranche de la Loterie Nationale. Mais à la différence du mécanisme de la loi du 12 juillet 1976, le Fonds d'Indemnisation n'est pas alimenté par des avances du Trésor ou par des emprunts, ni par des dotations inscrites au budget des Finances. En effet, depuis la récente réforme du droit budgétaire, il n'est plus question d'alimenter les fonds nouveaux par le biais de crédits budgétaires.

TITRE III

Dispositions diverses

Art. 16

Cette disposition relative à la subrogation des droits à l'intervention financière de l'Etat s'inspire de la législation sur les dommages de guerre et de la législation sur les dommages subis au Congo.

Conformément à l'article 14, les montants que l'Etat retirera de l'exercice de la subrogation constituent une des ressources du Fonds.

J. SIMONET
L. MICHEL
D. REYNERS

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

TITEL I

Financiële tegemoetkoming van de Staat

HOOFDSTUK I**Vergoedbare schade****Art. 2**

Behoudens de gevallen waarin de schadevergoeding door bijzondere wetten of internationale overeenkomsten wordt geregeld, geeft de rechtstreekse, materiële en zekere schade die ingevolge de in artikel 3 omschreven schade feiten werd veroorzaakt op het grondgebied van een Staat die geen lid is van de Europese Unie recht op een financiële tegemoetkoming van de Staat, onder de bij deze wet vastgestelde voorwaarden.

Art. 3

Als in artikel 2 bedoelde schade feiten die verband houden met ernstige verstoringen van de openbare orde komen in aanmerking :

- 1° militaire operaties;
- 2° politionele operaties;
- 3° maatregelen of handelingen die door de wettelijke of feitelijke militaire en burgerlijke overheden of hun agenten zijn genomen of verricht, met inbegrip van aanslagen, wegnemingen, plunderingen en alle andere gewelddaden, welke door die personen zouden zijn gepleegd;
- 4° misdaden en wanbedrijven tegen de private eigendommen door particulieren gepleegd, hetzij als persoonlijke of collectieve weerwraakmaatregelen, hetzij als uiting van xenofobie, hetzij ten gevolge van de ontreding van de plaatselijke besturen;
- 5° gedwongen evacuatie.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

TITRE Ier

De l'intervention financière de l'Etat

CHAPITRE Ier**Des dommages indemnissables****Art. 2**

Sauf dans les cas où la réparation est organisée par des lois particulières ou par des conventions internationales, donnent lieu à une intervention financière, sous les conditions déterminées par la présente loi, les dommages directs, matériels et certains, causés sur le territoire d'un Etat non membre de l'Union européenne par les faits dommageables définis à l'article 3.

Art. 3

Sont retenus comme faits dommageables visés à l'article 2 des faits en relation avec des troubles graves de l'ordre public, tels que :

- 1° opérations militaires;
- 2° opérations de police;
- 3° mesures prises ou faits accomplis par les autorités de droit ou de fait, militaires ou civiles, ou par leurs agents, y compris les attentats, enlèvements, pillages et tous autres actes de violence qui auraient été commis par ces personnes;
- 4° crimes et délits contre les propriétés privées commis par des particuliers, soit à titre de représailles individuelles ou collectives, soit à l'occasion de l'expression de sentiments de xénophobie, soit du fait de la désorganisation des pouvoirs locaux;
- 5° évacuation forcée.

HOOFDSTUK II

Bepalingen tot regeling van de vergoeding

Afdeling 1

Rechthebbenden

Art. 4

§ 1. Het recht op financiële tegemoetkoming ontstaat op het tijdstip van het schadegeval voor degene die dan eigenaar is van het beschadigde goed.

§ 2. Voor de toepassing van deze wet worden gelijkgesteld met een eigenaar :

1° de houder van een recht van erfpacht of van opstal;

2° de huurder of koper van een goed volgens een contract van huurkoop of van een contract van verkoop op afbetaling.

Art. 5

Op de financiële tegemoetkoming als geregeld bij deze wet kunnen aanspraak maken :

1° de natuurlijke personen die op de dag van het schadegeval Belg zijn en hun gewone verblijfplaats op het grondgebied van de vreemde Staat hebben;

2° de personenvennootschappen voor koophandel die werden opgericht overeenkomstig de Belgische wetgeving of de wetgeving van de vreemde Staat, op voorwaarde dat :

— ten minste de helft van het aan het stelsel van de vennootschap onderworpen kapitaal op de dag van het schadegeval in handen was van personen van Belgische nationaliteit;

— de beschadigde goederen afhingen van een onderneming die op het grondgebied van de vreemde Staat was gevestigd en eigendom was van de betrokken vennootschap of van de vennoten zelf.

De financiële tegemoetkoming wordt evenwel slechts verleend ten belope van de aandelen die op de dag van het schadegeval in handen waren van de vennoten van Belgische nationaliteit;

3° de verenigingen zonder winstoogmerk die op de dag van het schadegeval in de vreemde Staat bedrijvigheden uitoefenen die betrekking hebben op een openbare eredienst, menslievendheid, opvoeding, onderwijs, cultuur, sport, wetenschappelijk onderzoek of op de sociale sector, op voorwaarde dat de helft van de gewone leden van Belgische nationaliteit zijn.

CHAPITRE II

Dispositions réglant l'indemnisation

Section 1re

Bénéficiaires

Art. 4

§ 1er. Le droit à l'intervention financière naît, au moment du dommage, dans le chef de celui qui, à ce moment, est propriétaire du bien sinistré.

§ 2. Pour l'application de la présente loi, sont assimilés au propriétaire :

1° celui qui est titulaire d'un droit d'emphytéose ou de superficie;

2° celui qui est locataire ou acquéreur d'un bien faisant l'objet d'un contrat de location-vente ou d'un contrat de vente à tempérament.

Art. 5

Sont admises au bénéfice de l'intervention financière organisée par la présente loi :

1° les personnes physiques qui, à la date du dommage, sont belges et ont leur résidence habituelle sur le territoire de l'Etat étranger;

2° les sociétés commerciales de personnes constituées conformément à la législation belge ou à celle de l'Etat étranger, pour autant que :

— la moitié au moins des capitaux soumis au régime de la société était, à la date du dommage, en mains de personnes de nationalité belge;

— les biens sinistrés se rattachaient à une exploitation établie sur le territoire de l'Etat étranger et qui était la propriété soit de la société intéressée soit des associés eux-mêmes.

L'intervention financière n'est toutefois allouée qu'au *pro rata* des intérêts détenus à la date du dommage par les associés de nationalité belge;

3° les associations sans but lucratif qui, à la date du dommage, exercent sur le territoire de l'Etat étranger des activités relevant d'un culte public, de la philanthropie, de l'éducation, de l'enseignement, de la culture, des sports, de la recherche scientifique ou du secteur social, pour autant que la moitié des membres effectifs soient de nationalité belge.

Art. 6

De personen die naar aanleiding van de in artikel 3 bedoelde ernstige verstoringen van de openbare orde direct of indirect hebben deelgenomen aan aanslagen, wegnemingen, plunderingen, gewelddaden en alle andere misdaden en wanbedrijven ten opzichte van personen of goederen, worden samen met hun erfgenamen en andere rechtverkrijgenden uitgesloten van het voordeel van deze wet.

Art. 7

Als een beschadigd goed deel uitmaakt van een huwelijksgemeenschap wordt de financiële tegemoetkoming voor dat goed met de helft verminderd als een van de echtgenoten niet voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 5.

In geval een van de echtgenoten op grond van artikel 6 wordt uitgesloten, wordt geen financiële tegemoetkoming toegekend.

Afdeling 2

Vergoedbare goederen

Art. 8

§ 1. Voor een financiële tegemoetkoming onder de bij deze wet gestelde voorwaarden komt alleen in aanmerking de schade veroorzaakt aan goederen die behoren tot een der volgende categorieën :

- 1° onroerende goederen;
- 2° vertrekken die tot hoofdwoning dienen;
- 3° roerende goederen bestemd voor dagelijks of gezinsgebruik, waarvan de lijst door de Koning wordt vastgesteld;
- 4° lichamelijke roerende goederen, behalve effecten en geldsommen, die worden gebruikt op een landbouw-, handels-, nijverheids- of ambachtsbedrijf, of voor de uitoefening van elk ander beroep, alsmede de oogsten en opbrengsten van dat bedrijf of beroep;
- 5° lichamelijke roerende goederen, behalve effecten en geldsommen, die worden gebruikt voor de uitoefening van de activiteiten van de in artikel 5, 3°, bedoelde verenigingen.

§ 2. Uitgesloten wordt evenwel de schade die is veroorzaakt aan :

- 1° louter weelderige goederen of bestanddelen;
- 2° goederen die eigendom zijn van de bij artikel 5 bepaalde rechtspersonen in de mate dat die goederen verworven of opgericht werden met bijdragen van de openbare besturen.

Art. 6

Sont exclus du bénéfice de la présente loi, ainsi que leurs héritiers et autres ayants droit, ceux qui ont participé directement ou indirectement à des attentats, enlèvements, pillages, actes de violence et tous crimes et délits généralement quelconques contre des personnes ou des biens, en relation avec les troubles graves à l'ordre public visés à l'article 3.

Art. 7

Lorsqu'un bien sinistré appartient à une communauté conjugale, l'intervention financière afférente à ce bien est réduite de moitié si l'un des époux ne satisfait pas aux conditions énoncées à l'article 5.

Aucune intervention financière n'est consentie en cas d'exclusion d'un des époux par application de l'article 6.

Section 2

Biens indemnissables

Art. 8

§ 1er. Seuls donnent lieu à intervention financière dans les conditions fixées par la présente loi les dommages causés aux biens qui relèvent de l'une des catégories ci-après :

- 1° biens immeubles;
- 2° locaux servant d'habitation principale;
- 3° biens meubles d'usage courant ou familial, dont la nomenclature est fixée par le Roi;
- 4° biens meubles corporels, autres que les fonds et espèces, affectés à une exploitation agricole, commerciale, industrielle ou artisanale, ou à l'exercice de toute autre profession, ainsi que les récoltes et produits de cette exploitation ou de cette profession;
- 5° biens meubles corporels, autres que les fonds et espèces, affectés à l'exercice des activités des associations définies à l'article 5, 3°.

§ 2. Sont toutefois exclus les dommages causés :

- 1° à des biens ou éléments purement somptuaires;
- 2° aux biens appartenant aux personnes morales définies à l'article 5 dans la mesure où ces biens ont été acquis ou constitués au moyen d'interventions des pouvoirs publics.

Afdeling 3

*Vaststelling van de financiële tegemoetkoming
van de Staat*

Art. 9

De voor vergoeding in aanmerking komende schade aan goederen wordt geraamd op grond van de waarde van die goederen.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit de nadere regels voor de raming van de schade; die regels kunnen forfaitaire voorschriften omvatten, zowel voor de vaststelling van de omvang van de schade als voor de raming ervan.

Art. 10

§ 1. Het bedrag van de financiële tegemoetkoming van de Staat wordt bepaald aan de hand van onderstaande berekening :

1° Als vrijstelling wordt geen vergoeding toegekend wanneer de gezamenlijke schade niet hoger ligt dan 20 000 frank.

2° De vergoeding is gelijk aan het totale schadebedrag dat voor elk van de in deze tabel bepaalde schijven wordt vermenigvuldigd met de daarmee overeenstemmende coëfficiënt :

Schijven van het totale schadebedrag (in duizenden franken)	Coëfficiënt
0 tot 20	0,0
20 tot 50	0,5
50 tot 100	0,6
100 tot 200	0,8
200 tot 700	1,0
700 tot 1 000	0,6
1 000 tot 2 000	0,4
2 000 tot 5 000	0,2
5 000 tot 10 000	0,1
boven 10 000	0,0

§ 2. De overeenkomstig § 1 berekende schadevergoeding wordt vermeerderd :

1° met de door de betrokkene werkelijk betaalde prijs voor de werken tot bewaring, die nuttig en nodig bleken om de schade te beperken;

2° met het bedrag van de honoraria van de deskundigen op wie de betrokkene een beroep heeft gedaan voor de vaststelling en de raming van zijn schade, teneinde zijn aanvraag tot tegemoetkoming op te stellen. Die honoraria worden in aanmerking genomen volgens een door de Koning vast te stellen tarifiering.

Ze worden op die grondslag terugbetaald, ook al heeft de betrokkene in uitvoering van de bij § 1 bepaalde vrijstelling geen recht op schadevergoeding.

§ 3. De schadevergoeding wordt verminderd :

Section 3

*Fixation de l'intervention financière
de l'Etat*

Art. 9

Les dommages aux biens indemnifiables sont estimés sur la base de la valeur de ces biens.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les modalités de l'estimation des dommages; celles-ci peuvent comprendre des règles forfaitaires tant pour la détermination de la consistance des dommages que pour leur évaluation.

Art. 10

§ 1er. Le montant de l'intervention financière de l'Etat est calculé suivant les règles énoncées ci-après :

1° A titre de franchise, il n'est pas alloué d'indemnité lorsque l'ensemble des dommages ne dépasse pas 20 000 francs.

2° L'indemnité est égale au montant global des dommages affecté, pour chacune des tranches déterminées au tableau ci-après, du coefficient correspondant :

Tranches du montant global des dommages (en milliers de francs)	Coefficients
0 à 20	0,0
20 à 50	0,5
50 à 100	0,6
100 à 200	0,8
200 à 700	1,0
700 à 1 000	0,6
1 000 à 2 000	0,4
2 000 à 5 000	0,2
5 000 à 10 000	0,1
au delà de 10 000	0,0

§ 2. L'indemnité calculée conformément au § 1er est majorée :

1° du prix effectivement payé par l'intéressé pour les travaux conservatoires avérés utiles et nécessaires à la limitation du dommage;

2° du montant des honoraires des experts auxquels l'intéressé a eu recours pour la constatation et l'évaluation de ses dommages en vue de l'établissement de sa demande d'intervention. Ces honoraires sont admis sur la base d'un barème fixé par le Roi.

Ils sont remboursés sur cette base, alors même que l'intéressé n'obtiendrait pas d'indemnité par application de la franchise prévue au § 1er.

§ 3. L'indemnité est diminuée :

1° met de bedragen die door de Belgische of buitenlandse openbare besturen of door internationale organisaties aan de betrokkenen zijn uitgekeerd voor de herstelling van de beschadigde goederen;

2° met de bedragen die Belgische of buitenlandse natuurlijke of rechtspersonen hebben betaald als gehele of gedeeltelijke dekking of vergoeding van de geleden schade, alsook met alle bedragen die in dat verband zijn betaald in uitvoering van verzekeringscontracten, na aftrek van de daarop betrekking hebbende extra premies;

3° met de waarde van de prestaties in natura, verstrekt onder dezelfde voorwaarden en om dezelfde redenen als in de 1° en 2°.

Als blijkt dat de voornoemde betalingen en prestaties alleen betrekking hebben op een bepaald goed of een bepaald geheel van goederen, is de vermindering enkel van toepassing op het gedeelte van de schadevergoeding voor dat goed of geheel van goederen.

§ 4. Wanneer de schade aan de vermogens, eigen of gemeen, van de twee echtgenoten in totaal de waarde van 20 000 frank overschrijdt, is er geen aanleiding tot toepassing van de vrijstelling op dat of die vermogens waarvan de schade lager ligt dan dat bedrag.

In dat geval wordt de vermindering van 20 000 frank, die overeenkomt met de eerste van de schadeschijven, bij voorrang op de gemene schade toegepast; het eventuele saldo, of bij ontstentenis van gemene schade, de gehele vermindering, wordt toegepast op de schade van het eigen vermogen, in verhouding tot de respectieve bedragen ervan. Voor zover er na de toepassing van de vermindering een restant blijft, wordt de eerste schijf van de schade van elk vermogen vergoed met toepassing van de coëfficiënt die geldt voor de schadeschijf begrepen tussen 20 000 en 50 000 frank.

§ 5. Wanneer de beschadigde goederen op de dag van het schadegeval in onverdeeldheid toebehoren aan broers en zussen of aan hun afstammelingen, al dan niet samen met verwanten in de opgaande lijn, dan wel aan een kind of zijn afstammelingen en aan een verwant in de opgaande lijn en de schade van het geheel van die goederen het bedrag van 20 000 frank overschrijdt, moet de overeenkomstig § 1 bepaalde vrijstelling niet toegepast worden ten opzichte van de betrokken medeëigenaar(s) van wie de schade lager ligt dan dat bedrag.

In het bij het voorgaande lid bepaalde geval wordt één vermindering van 20 000 frank, die overeenkomt met de eerste van de schadeschijven, toegepast op het geheel van de aan de onverdeeld gebleven goederen toegebrachte schade, berekend naar verhouding van het aandeel van elke medeëigenaar.

Na toepassing van de aldus berekende vermindering wordt het restant van de eerste schijf van de schade van elke medeëigenaar vergoed op basis van de coëfficiënt die van toepassing is op de schadeschijf tussen 20 000 en 50 000 frank.

Het voordeel van de in deze paragraaf bedoelde bepalingen wordt beperkt tot degenen onder de me-

1° des sommes payées aux intéressés par les pouvoirs publics belges ou étrangers ou par des organismes internationaux, à titre de réparation des biens sinistrés;

2° des sommes payées par des personnes morales ou physiques, belges ou étrangères, en couverture ou en compensation partielle ou totale des dommages subis, ainsi que de toutes sommes payées, de ce chef, en exécution de contrats d'assurances, sous déduction des surprimes y relatives;

3° de la valeur des prestations en nature effectuées dans les mêmes conditions et au même titre que ceux définis aux 1° et 2°.

S'il est établi que les paiements et prestations visés ci-avant ne se rapportent qu'à un bien déterminé ou à un ensemble déterminé de biens, la diminution s'applique uniquement à la partie de l'indemnité afférente à ce bien ou à cet ensemble de biens.

§ 4. Lorsque les dommages affectant les patrimoines propres ou commun des deux époux dépassent, ensemble, la valeur de 20 000 francs, il n'y a pas lieu d'appliquer la franchise à l'égard du ou des patrimoines en cause qui ont subi des dommages inférieurs à ce montant.

Dans ce cas, l'abattement de 20 000 francs, correspondant à la première des tranches de dommages s'impute par priorité sur les dommages communs; le solde éventuel ou, en l'absence de dommages communs, l'entière de l'abattement s'impute sur les dommages propres proportionnellement aux montants respectifs de ceux-ci. Dans la mesure où elle n'est pas absorbée par l'abattement, la première tranche des dommages de chaque patrimoine propre est indemnisée sur base du coefficient qui s'applique à la tranche de dommages comprises entre 20 000 francs et 50 000 francs.

§ 5. Lorsque les biens sinistrés appartenaient, au jour du dommage, indivisément à des frères et sœurs ou leurs descendants et à un ascendant et que les dommages affectant l'ensemble de ces biens dépassent le montant de 20 000 francs, fixé conformément au § 1er, il n'y a pas lieu d'appliquer la franchise à l'égard du ou des indivisaires en cause qui ont subi des dommages inférieurs à ce montant.

Dans l'éventualité visée à l'alinéa précédent, un seul abattement de 20 000 francs, correspondant à la première des tranches des dommages, est appliqué à l'ensemble des dommages affectant les biens indivis et est calculé proportionnellement à la quote-part de chaque indivisaire.

Après imputation de l'abattement ainsi fixé, le reliquat de la première tranche des dommages de chaque indivisaire est indemnisé sur base du coefficient qui s'applique à la tranche de dommages comprise entre 20 000 francs et 50 000 francs.

Le bénéfice des dispositions du présent paragraphe est réservé à ceux des indivisaires qui n'ont pas,

deëigenaars die daarenboven geen schade hebben geleden aan goederen die niet tot het onverdeelde vermogen behoren.

HOOFDSTUK III

Procedure

Art. 11

De Koning regelt de procedure.

TITEL II

Bepalingen tot regeling van de financiering

Art. 12

De uitgaven die betrekking hebben op de uitvoering van deze wet worden ten laste genomen en betaald door de Nationale Kas voor Rampenschade, op de wijze bepaald door de Koning.

Art. 13

Bij de Nationale Kas voor Rampenschade wordt een « Nationaal Vergoedingsfonds voor de Belgen die in het buitenland slachtoffer van oorlogen of onlusten zijn geworden » geopend, om de uitgaven te dekken die voortvloeien uit de toepassing van de bepalingen van Titel I van deze wet.

Art. 14

De middelen van het Fonds zijn samengesteld uit :

- 1° de schenkingen en legaten gedaan aan de Kas ten bate van het Fonds;

- 2° de opbrengst van de belegging van zijn bezittingen;

- 3° de opbrengst van een tranche van de Nationale Loterij;

- 4° de bedragen die de Staat int bij de uitoefening van de indeplaatsstelling die met toepassing van artikel 16 geschiedt.

Art. 15

De Nationale Kas voor Rampenschade wordt belast met het beheer van de middelen van het Fonds.

en outre, subi des dommages à des biens étrangers à l'indivision.

CHAPITRE III

De la procédure

Art. 11

Le Roi règle la procédure.

TITRE II

Dispositions réglant le financement

Art. 12

Les dépenses afférentes à l'exécution de la présente loi sont prises en charge et liquidées, suivant les modalités fixées par le Roi, par la Caisse Nationale des Calamités.

Art. 13

Il est ouvert auprès de la Caisse Nationale des Calamités, un « Fonds National d'Indemnisation des Belges victimes à l'étranger de guerres ou d'émeutes » en vue de couvrir les dépenses résultant de l'application des dispositions du Titre Ier de la présente loi.

Art. 14

Les ressources du Fonds sont constituées :

- 1° par les dons et legs faits à la Caisse au profit du Fonds;

- 2° par le produit du placement de ses avoirs;

- 3° par le bénéfice d'une tranche de la Loterie Nationale;

- 4° par les montants que l'Etat obtient de l'exercice de la subrogation effectuée en application de l'article 16.

Art. 15

La Caisse nationale des Calamités est chargée de la gestion des ressources du Fonds.

TITEL III

Diverse bepalingen

Art. 16

De Belgische Staat treedt tot het bedrag van de toegekende vergoedingen in de rechten en vorderingen van de begunstigten van deze wet, ten opzichte van elke natuurlijke of rechtspersoon alsmede van elke buitenlandse of supranationale overheid die de vergoede schade geheel of gedeeltelijk moet dekken of herstellen.

De begunstigde moet alle documenten en stukken verschaffen die hem gevraagd zouden worden voor de uitoefening van deze rechten en vorderingen, op straffe van terugbetaling van de bedragen die de Staat op grond daarvan niet zou kunnen terugverkrijgen.

Art. 17

Deze wet is van toepassing op de schade feiten en de schadegevallen die zich hebben voorgedaan vanaf haar inwerkingtreding.

3 mei 1996.

TITRE III

Dispositions diverses

Art. 16

L'Etat belge est subrogé, à concurrence du montant des indemnités allouées, aux droits et actions des bénéficiaires de la présente loi, à l'égard de toute personne physique ou morale ainsi que de toute autorité étrangère ou supranationale, tenue de couvrir ou de réparer en tout ou en partie les dommages indemnisés.

Le bénéficiaire est tenu de fournir tous documents et pièces qui lui seraient réclamés pour l'exercice de ces droits et actions, sous peine de devoir rembourser les sommes dont l'Etat n'aurait pu, de ce chef, poursuivre le recouvrement.

Art. 17

La présente loi est applicable aux faits et dommages survenus depuis le jour de son entrée en vigueur.

3 mai 1996.

J. SIMONET
L. MICHEL
D. REYNDERS

